

[Kirsten Jacobsen]

Vi har den opfattelse, at der er nogle, der får for meget, men der er sandelig også nogle, der får for lidt, og derfor mener vi, at man efter den individuelle behovsprøve i hvert enkelt tilfælde skal give den hjælp, der er behov for, og den skal gives til alle de personer, som ikke ved egen hjælp og arbejde er i stand til at skaffe sig en indtægt, som gør det muligt at leve på en anstændig måde. Vi vil ikke have en tabel med en facitliste, hvor man bare kan slå op, så man kan sige: Jeg kan få så og så meget. De facitlister har været skyld i al den ondskab, som er årsagen til, at vi står her og snakker om, at overførselsindkomsterne eksploderer.

Formanden:

Det lykkedes altså ikke. Nå, men så er der to korte bemærkninger, og derefter prøver jeg, om jeg kan slutte.

(Kort bemærkning).

Bente Juncker (CD):

Det lyder altså meget smukt, men det er klart, at systemet må have nogle normer og nogle ensartede retningslinjer. Hvis man ikke har det, så får man bare endnu flere offentligt ansatte til at lave disse ting.

Men det, der egentlig fik mig herop, var, at vi stadig væk ikke har fået svar på, hvem det er, der får for meget. Jeg vil gerne indrømme, at jeg får for meget i børnecheck, og jeg synes, det er udmærket, at jeg får alt for meget i børnecheck; men hvem er det ellers, der får for meget? Vi har hørt lidt om dem, der har fået for lidt, men vi har ikke hørt om, hvem der får for meget, og hvor meget de får for meget.

Formanden:

Jeg prøver at slutte med fru Jytte Hilden. Det bliver også spændende på et tidspunkt at nå frem til Fremskridtspartiets ordfører.

(Kort bemærkning).

Jytte Hilden (S):

Ja, det har formanden ret i.

Egentlig kunne man godt ønske sig i en debat som denne, at man kunne vise de tabeller og få peget på de indkomstintervaller, som vi snakker om, på en kæmpe overhead eller på nogle skærme, for der flyver jo utallige forskellige procenter og tal gennem luften.

Men jeg vil gerne spørge fru Kirsten Jacobsen: Hvilke grupper er det, der ikke skal have boligstøtte, af dem, som i dag får boligstøtte? Jeg står her med et papir, som er udarbejdet af Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, hvor der er vist den procentvise fordeling af dem, der får boligstøtte. Det er ganske få procent af den samlede boligstøtte, som overhovedet gives til familier med indkomster over 166.000 kr. Langt, langt den største andel og mere end halvdelen gives til dem, der har under 50.000 kr. om året i husstandsindtægt. Derfor er jeg forfærdelig interesseret i, hvad det er for nogle nye kriterier, vi skal i gang med. Hvad er det for nogle nye fordelinger? Ellers bliver det jo bare flop, eller det bliver bare ord og ord og ord.

Jeg vil gerne vide, hvad det er for nogle analyser, Fremskridtspartiet bygger sin politik på. Jeg vil gerne vide, hvad er det for nogle nye intervaller, vi skal ind på, hvad det er for nogle nye kriterier for de økonomisk dårligst stillede osv. Jeg vil gerne have en henvisning til, hvor jeg kan læse dem.

Formanden:

Ja, sådan kan man jo holde det gående med at stille spørgsmål. Fru Kirsten Jacobsen, derefter fru Pia Christmas-Møller, og så slutter jeg ubetinget de korte bemærkninger i denne runde.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg skal gøre det meget kort, hr. formand. Jeg vil bare henvise fru Jytte Hilden til at slå op i de regler, som forskellige socialdemokratiske regeringer selv foreslog og fik vedtaget helt op til 1966 på dette område. Dengang var det sådan, at boligstøtte – som dengang hed huslejtilskud – blev givet efter en individuel vurdering, og det betød, at man havde styr på det.

Dengang var de sociale boligselskaber tvunget til at være omkostningsbevidste. Efter at man fik de her tabeller, har de sociale boligselskaber kunnet bygge uanset lejens størrelse, og man har kunnet vælte den alt for høje husleje over på det offentlige ved hjælp af generelle boligstøtteregler. Det er ikke nogen ny sandhed, og det kan fru Jytte Hilden se i Folketingets forhandlinger mange år tilbage.